Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0051

Recomandare adresată Consiliului privind prioritățile UE pentru cea de a 70-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor

Recomandarea Parlamentului European din 12 februarie 2026 adresată Consiliului privind prioritățile UE pentru cea de a 70-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor (2025/2240(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere cea de a 70-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor, care urmează să aibă loc în martie 2026, tema sa prioritară „Asigurarea și consolidarea accesului la justiție pentru toate femeile și fetele, inclusiv prin promovarea unor sisteme juridice incluzive și echitabile, eliminarea legilor, politicilor și practicilor discriminatorii, precum și a barierelor structurale” și tema pentru evaluare „Participarea deplină și efectivă a femeilor la luarea deciziilor în sfera publică, precum și eliminarea violenței, pentru realizarea egalității de gen și capacitarea femeilor și fetelor”,

– având în vedere Convenția ONU din 18 decembrie 1979 asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei,

– având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap din 12 decembrie 2006, în special articolele 6 și 13 referitoare la accesul la justiție și la discriminarea multiplă cu care se confruntă femeile și fetele cu dizabilități,

– având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU, și anume principiul de „a nu lăsa pe nimeni în urmă” și, în special, obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) nr. 5, care vizează realizarea egalității de gen și garantarea faptului că femeile au drepturi egale la resursele economice, inclusiv acces la proprietate și control asupra terenurilor și a altor forme de proprietate, la servicii financiare, moșteniri și resurse naturale, precum și ODD nr. 10, care urmărește să elimine legile, politicile și practicile discriminatorii și să promoveze legislația, politicile și acțiunile adecvate,

– având în vedere articolele 20, 21, 23 și 47 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

– având în vedere rezoluția sa din 11 aprilie 2024 referitoare la includerea dreptului la avort în Carta drepturilor fundamentale a UE[1],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 25 noiembrie 2020, intitulată „Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – O agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE” (JOIN(2020)0017), care prezintă planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen pentru perioada 2021-2025,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 7 martie 2025 intitulată „O foaie de parcurs privind drepturile femeilor” (COM(2025)0097), care reafirmă angajamentul UE față de egalitatea de gen,

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025”, (COM(2020)0152),

– având în vedere rezoluția sa din 13 noiembrie 2025 referitoare la strategia privind egalitatea de gen 2025[2],

– având în vedere Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului[3], precum și reformarea în curs a acesteia,

– având în vedere Directiva (UE) 2024/1385 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice[4],

– având în vedere Rezoluția 1820 (2008) a Consiliului de Securitate al ONU din 19 iunie 2008 privind violența sexuală ca armă de război,

– având în vedere principiile și liniile directoare ale ONU privind accesul la asistență juridică în sistemele de justiție penală, adoptate în decembrie 2012,

– având în vedere programul „Justiție” al Comisiei pentru perioada 2021-2027, care oferă finanțare pentru sprijinirea cooperării judiciare în materie civilă și penală, de exemplu pentru formarea judecătorilor și a altor practicieni din domeniul dreptului și pentru

---

1 JO C, C/2025/1279, 13.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1279/oj.
2 Texte adoptate, P10_TA(2025)0278.
3 JO L 315, 14.11.2012, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.
4 JO L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.

asigurarea accesului efectiv la justiție pentru cetățeni și întreprinderi,

– având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),

– având în vedere articolul 81 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere articolul 121 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea de gen (A10-0010/2026),

A. întrucât egalitatea dintre femei și bărbați este un principiu fundamental consacrat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât acest principiu se aplică în toate domeniile vieții și în toate politicile, inclusiv în ceea ce privește accesul la justiție; întrucât integrarea perspectivei de gen, integrarea dimensiunii de gen în buget și abordarea intersecțională ar trebui să fie aplicate și reflectate în toate politicile relevante ale UE și sunt esențiale pentru realizarea egalității de gen; întrucât politicile interne și externe ar trebui să rămână consecvente și coerente, pentru a asigura promovarea efectivă și credibilă a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale, a democrației și a egalității de gen la nivel mondial;

B. întrucât egalitatea de gen, democrația, drepturile fundamentale și statul de drept sunt legate în mod indisolubil; întrucât reacția negativă tot mai puternică împotriva drepturilor femeilor și a egalității de gen este alimentată de creșterea mișcărilor anti-gen și antidemocratice; întrucât reducerile recente ale ajutorului pentru dezvoltare acordat de SUA au un impact disproporționat asupra femeilor și fetelor din întreaga lume, sporind vulnerabilitățile și afectând comunitățile; întrucât Adunarea Generală a ONU a avertizat cu privire la rezistența activă față de egalitatea de gen și reacțiile ostile împotriva drepturilor femeilor, înregistrate la nivel transnațional; întrucât este urgent să se reafirme egalitatea reală și drepturile fundamentale ale femeilor și fetelor[5];

C. întrucât drepturile femeilor și ale fetelor și egalitatea de gen reprezintă drepturi umane fundamentale și premise esențiale pentru dezvoltarea umană, justiția socială, democrație, statul de drept, îmbunătățirea standardelor de viață, reducerea sărăciei, combaterea crizei climatice și construirea bazei necesare pentru o lume pașnică, justă, prosperă și sustenabilă; întrucât, în general, realizarea

5 https://documents.un.org/doc/undoc/gen/g24/073/47/pdf/g2407347.pdf.

drepturilor femeilor și fetelor la nivel mondial îmbunătățește competitivitatea prin promovarea creșterii economice incluzive, reducerea inegalităților și asigurarea valorificării depline a competențelor și a potențialului femeilor în toate sectoarele societății;

D. întrucât sărăcia și discriminarea sunt exacerbate de factori care se intersectează, cum ar fi rasismul, dizabilitățile, statutul de migrant, orientarea sexuală, identitatea de gen și caracteristicile sexuale, așa cum se subliniază la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât sărăcia menstruală rămâne un obstacol semnificativ în calea egalității de gen, restricționând educația, sănătatea și participarea economică a milioane de femei și fete din întreaga lume și, prin urmare, limitându-le accesul la justiție și subminându-le reprezentarea și participarea la procesele decizionale la toate nivelurile;

E. întrucât accesul la justiție este recunoscut pe scară largă ca fiind un drept fundamental al omului în temeiul dreptului internațional, reprezentând un concept de bază în domeniul mai larg al justiției și o piatră de temelie a statului de drept și democrație; întrucât UE recunoaște accesul la justiție ca drept fundamental, în conformitate cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; întrucât accesul efectiv la justiție necesită date fiabile, proceduri transparente, elaborarea de politici bazate pe date concrete și instituții imparțiale care să garanteze că femeile și fetele își pot exercita drepturile fără discriminare; întrucât accesul la justiție este un drept fundamental, bazat pe legi echitabile, aplicare eficace, asistență accesibilă, instituții sensibile la dimensiunea de gen și mecanisme de tragere la răspundere; întrucât legile discriminatorii, stereotipurile de gen, obstacolele financiare și prejudecățile instituționale continuă să împiedice multe femei și fete, în special pe cele care se confruntă cu discriminarea intersecțională; întrucât femeile și fetele aflate în situații vulnerabile, inclusiv cele cu dizabilități, cele care trăiesc în zone rurale sau regiuni îndepărtate și femeile în vârstă, se confruntă adesea cu obstacole suplimentare în accesul la justiție și la asistență juridică; întrucât digitalizarea și inteligența artificială influențează tot mai mult accesul la justiție, fiind necesare măsuri împotriva discriminării algoritmice, a excluziunii digitale și a prejudiciilor online; întrucât asistența juridică este esențială pentru accesul echitabil la justiție, în timp ce schimburile de bune practici contribuie la consolidarea calității și coerenței sistemelor de asistență juridică;

F. întrucât accesul universal și egal al femeilor și fetelor la justiție continuă să reprezinte o problemă complexă și critică în toate regiunile lumii și este deosebit de dificil în unele regiuni, în special în cele în care instituțiile democratice și statul de drept sunt fragile; întrucât descurajarea economică, accesul limitat la asistență juridică, costurile ridicate, procedurile juridice complexe, barierele digitale și lingvistice, neîncrederea în sistemele judiciare, stereotipurile de gen

predominante, prejudecățile rasiale, misoginia și discriminarea sistemică continuă să împiedice femeile și fetele să aibă acces efectiv la justiție;

G. întrucât femeile sunt în continuare grav subreprezentate la nivel mondial la cele mai înalte niveluri ale sistemului judiciar și ale autorităților de urmărire penală, în special în funcții de conducere precum cele de președinți ai instanțelor, judecători-șefi și șefi ai parchetelor; întrucât ajungerea la o reprezentare de gen echilibrată în cadrul acestor organe de decizie ar trebui să fie o prioritate; întrucât este necesar să se mențină o abordare care să țină seama de dimensiunea de gen, chiar și în cazul în care prezența femeilor a fost asigurată; întrucât integrarea unei perspective de gen în procesul decizional judiciar este esențială pentru a garanta accesul egal la justiție pentru femei și fete și necesită evaluarea faptelor și aplicarea legii fără prejudecăți de gen și stereotipuri dăunătoare, atât în decizia în sine, cât și în procesul prin care ea este luată; întrucât, în 2024, Comitetul ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor (CEDAW) a emis Recomandarea generală nr. 40 privind reprezentarea egală și incluzivă a femeilor în sistemele de luare a deciziilor, în ceea ce privește accesul egal la sistemele de luare a deciziilor și competențe egale în cadrul acestora;

H. întrucât ONU sprijină activ o mai mare participare a femeilor în sectorul justiției prin inițiative și campanii specifice; întrucât o reprezentare mai mare a femeilor în cadrul instituțiilor judiciare este corelată cu abordări ale justiției mai orientate către victime și întrucât ea este esențială pentru a garanta că victimele se simt sprijinite și ascultate atunci când se prezintă și solicită acces la justiție; întrucât sunt necesare norme clare și dispoziții legislative stricte, formare privind aplicarea acestora și inițiative de sensibilizare cu privire la gen și justiție pentru profesioniștii din sectorul justiției și pentru societatea civilă;

I. întrucât violența împotriva femeilor, violența de gen și violența domestică constituie încălcări ale drepturilor fundamentale; întrucât sistemele juridice trebuie să răspundă pe deplin nevoilor specifice ale victimelor, oferind protecție adecvată, căi de atac eficace, servicii de sprijin accesibile și formare adecvată autorităților competente care intră în contact cu victimele violenței de gen, pentru a evita victimizarea secundară; întrucât multe femei și fete se confruntă în continuare cu obstacole semnificative în ceea ce privește raportarea abuzurilor și obținerea asistenței juridice; întrucât toate formele de violență, inclusiv abuzul psihologic, emoțional și mental, precum și controlul coercitiv și financiar, trebuie recunoscute în mod oficial; întrucât persistența stereotipurilor de gen, a misoginiei și a sexismului în cadrul instituțiilor, împreună cu obstacolele structurale și procedurale, continuă să împiedice femeile victime ale violenței să aibă acces la justiție; întrucât specializarea judiciară în violența de gen s-a dovedit eficace, deoarece concentrează expertiza, îmbunătățește gestionarea cazurilor și promovează un mediu mai

sensibil la dimensiunea de gen și mai favorabil victimelor[6];

J. întrucât hărțuirea la locul de muncă și în mediul politic, judiciar, academic sau online constituie un obstacol care împiedică femeile să aibă acces la justiție și să fie numite sau menținute în posturi publice și decizionale; întrucât violența omniprezentă în mediul online, discursurile instigatoare la ură și infracțiunile motivate de ură îndreptate din ce în ce mai mult împotriva femeilor și fetelor au consecințe grave asupra vieții lor cotidiene, le limitează participarea la viața publică și le subminează reprezentarea egală;

K. întrucât conflictele armate, strămutarea forțată, consecințele schimbărilor climatice și situațiile de urgență umanitară exacerbează inegalitățile și slăbesc sistemele de protecție, lăsând femeile și fetele expuse unui risc mai mare de violență de gen, inclusiv de căsătorie forțată, violență sexuală pe durata tranzitului, trafic de persoane, violență de gen în centrele de primire sau de azil și violență sexuală și tortură folosite ca arme de război; întrucât violența sexuală legată de conflicte rămâne una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului, fiind folosită pentru a teroriza populația civilă, a înăbuși rezistența și a distruge comunități și constituie o crimă de război, o crimă împotriva umanității sau acte care contribuie la genocid, în conformitate cu dreptul internațional; întrucât Agenda ONU privind femeile, pacea și securitatea este esențială pentru face față dificultăților contemporane legate de asigurarea păcii și a securității la nivel mondial; întrucât conflictele armate în curs, precum și amenințările emergente și tot mai complexe în materie de securitate afectează disproporționat femeile și fetele și au condus la o deteriorare a statutului acestora, cu consecințe negative asupra exercitării depline a drepturilor lor fundamentale la nivel mondial;

L. întrucât Convenția de la Istanbul este unul dintre cele mai avansate instrumente juridice internaționale care stabilesc obligații pentru prevenirea și combaterea violenței de gen;

M. întrucât încălcările care vizează sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR), inclusiv refuzul acordării de servicii de avort legal și în condiții de siguranță și toate formele de violență obstetrică și ginecologică, constituie violență de gen și încălcări ale drepturilor fundamentale ale omului; întrucât, în virtutea unor norme sociale persistente, violența de gen este legitimată, accesul la servicii de sănătate, inclusiv la asistență medicală sexuală și reproductivă, este restricționat, munca de îngrijire neremunerată este atribuită în principal femeilor, iar oportunitățile ca femeile să se implice în funcții de conducere sunt limitate; întrucât accesul la servicii de sănătate sexuală și reproductivă, inclusiv la avortul sigur și legal, este un drept fundamental al omului care trebuie respectat

---

6 ONU Femei, „Handbook for National Action Plans on Violence against Women” (Manual pentru planurile naționale de acțiune privind violența împotriva femeilor), 2012.

la nivel mondial; întrucât milioane de femei încă nu au acces la aceste servicii, ceea ce le expune la vătămări fizice și la stres economic și psihologic; întrucât amenințările și atacurile împotriva organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului, în special a celor care sprijină SRHR, cresc într-un ritm alarmant;

N. întrucât violul rămâne o încălcare răspândită a drepturilor omului și este adesea folosit ca armă de război pentru a teroriza populația civilă și a distruge comunități; întrucât sunt necesare acțiuni urgente pentru a pune capăt impunității, în acest sens, și pentru a garanta justiția pentru victimele violurilor;

O. întrucât stereotiparea judiciară și normele de gen predominante, agravate de informarea insuficientă, pot împiedica accesul eficace la justiție pentru femeile și fetele care sunt victime și supraviețuitoare ale violenței; întrucât violența de gen și obstacolele în calea accesului femeilor la justiție pot afecta participarea lor deplină la viața publică; întrucât această situație subminează încrederea femeilor și fetelor în sistemul judiciar și contribuie la subraportarea cazurilor, în special în cazurile de violență pe gen; întrucât numeroase supraviețuitoare continuă să fie culpabilizate, sunt stigmatizate, se tem de represalii și de victimizarea secundară, ceea ce le descurajează și mai mult să se adreseze justiției;

P. întrucât stereotipurile de gen, misoginia și sexismul din sistemul judiciar continuă să accentueze inegalitățile de gen perpetuând atitudinile părtinitoare, practicile discriminatorii și dinamica inegală a puterii; întrucât aceste bariere sistemice subminează încrederea femeilor în demersurile de acces la justiție, limitează reprezentarea lor echitabilă și contribuie la persistența nedreptății și marginalizării în procesele juridice; întrucât existența prejudecăților și a stereotipurilor de gen în sistemul de justiție a fost pe deplin expusă și denunțată de mișcarea Me Too, care a mobilizat femei și fete de pe continente diferite, arătând că, în pofida contextelor sociale, economice și juridice diverse, dificultățile cu care se confruntă femeile și fetele în sistemele de justiție sunt foarte similare și necesită, prin urmare, acțiuni concertate,

1. recomandă Consiliului:

   (a) să reafirme angajamentul ferm al UE față de egalitatea de gen și să garanteze punerea în aplicare deplină a drepturilor femeilor și fetelor în toate aspectele acțiunii externe a UE, inclusiv în dezvoltare, comerț și politica externă, printr-o abordare finanțată în mod adecvat, favorabilă incluziunii și intersecțională, care să combată stereotipurile de gen și să se bazeze pe principiul nediscriminării, pentru a promova rapid egalitatea de gen;

   (b) să asigure deplina implicare a Parlamentului și a Comisiei sale pentru drepturile femeii și egalitatea de gen în procesul

decizional privind poziția UE în cadrul celei de a 70-a sesiuni a Comisiei ONU pentru statutul femeilor; să se asigure că Parlamentul dispune de informații adecvate cu privire la documentul de poziție al UE și că are acces la acesta înainte de negocieri; să îmbunătățească în continuare cooperarea interinstituțională, inclusiv pe durata negocierilor, astfel încât prioritățile Parlamentului să fie luate în considerare în mod corespunzător; să sublinieze că, în continuare, participarea femeilor la procesele decizionale și reprezentarea lor în funcții de conducere, inclusiv în politica externă și în consolidarea păcii, nu este asigurată; să recunoască că studiile au arătat că acordurile de pace încheiate cu participarea activă a femeilor au șanse mai mari să fie sustenabile și eficace[7]; să indice că evaluările recente la nivel mondial subliniază că, în ciuda angajamentelor actuale, progresele înregistrate în promovarea participării depline, egale și semnificative a femeilor și a rolului lor de lider în procesele de pace și securitate rămân limitate;

(c) să confirme din nou angajamentul UE față de egalitatea de gen ca prioritate orizontală; să sprijine și să promoveze valorile diversității, egalității și incluziunii; să sublinieze că trebuie dezvoltat un instrument cuprinzător pentru a monitoriza și a combate regresul democrației și regresul în materie de drepturile femeilor, care sunt intrinsec legate; să preia inițiativa în combaterea la nivel global a reacțiilor ostile față de egalitatea de gen și să condamne cu fermitate atacurile mișcărilor împotriva egalității de gen și a drepturilor, care răspândesc minciuni, subminează democrația și au drept țintă drepturile femeilor și ale persoanelor LGBTIQ+;

(d) să se asigure că instrumentele europene și internaționale sunt complementare și ambițioase, prin dispoziții solide și de fond pentru capacitarea femeilor și fetelor și garantarea accesului la justiție; să sublinieze că dreptul la asistență și reprezentare juridică este esențial pentru a garanta accesul universal și egal la justiție pentru toți și participarea efectivă la procedurile relevante; să sublinieze, de asemenea, că persoanele cu dizabilități, în special femeile și fetele cu dizabilități, se confruntă cu obstacole structurale și practice în ceea ce privește accesul la justiție și participare la viața publică; să sublinieze că trebuie luate măsuri specifice pentru a garanta incluziunea lor deplină și accesul universal la o protecție eficace; să se asigure că UE își asumă un rol de lider puternic și adoptă o poziție unitară cu privire la sistemele de justiție incluzive și imparțiale; să pledeze pentru cadre juridice cuprinzătoare care să protejeze drepturile femeilor și să asigure participarea deplină și egală a

---

7 Studiu – „Women’s role in peace processes” |(Rolul femeilor în procesele de pace), Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne ale Uniunii, Departamentul tematic pentru drepturile cetățenilor și afaceri constituționale, mai 2019.

femeilor, a fetelor și a persoanelor în toată diversitatea lor, în temeiul dreptului național și al dreptului internațional; să solicite să se garanteze și să se promoveze dreptul victimelor la despăgubiri plătite în timp util de către autorul infracțiunii în cadrul procedurilor penale și schimbul de bune practici pentru a preveni victimizarea secundară, inclusiv prin mecanisme de subrogare a statului;

(e) să ia măsuri pentru a pune în aplicare pe deplin angajamentele existente privind egalitatea de gen și capacitarea femeilor, asigurând protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale femeilor, în condiții de egalitate, fără discriminare, pentru a promova participarea acestora la viața publică;

(f) să sublinieze că este important să fie sprijinite politicile publice care promovează și sprijină maternitatea;

(g) să sublinieze că este important ca femeilor și fetelor să li se garanteze accesul efectiv la justiție la toate nivelurile, inclusiv canale clare de raportare și prelucrarea rapidă a măsurilor de protecție și de sprijin; să elimine obstacolele, în special pentru grupurile de femei defavorizate și vulnerabile, care se confruntă adesea cu obstacole în ceea ce privește accesul la justiție, din cauza efectului multiplicator al resurselor limitate și subfinanțate din cadrul sistemului judiciar, precum și a factorilor socioeconomici și socioculturali și a discriminării intersecționale; să asigure servicii adecvate de sprijin și protecție axate pe victime în cazurile de violență pe gen și să prevină orice formă de victimizare secundară atunci când se depun plângeri la poliție sau în timpul procedurilor judiciare; să sublinieze că inegalitatea economică rămâne un obstacol semnificativ în calea accesului la justiție;

(h) să sublinieze că apartheidul de gen trebuie recunoscut drept crimă împotriva umanității în temeiul Statutului de la Roma și să pledeze pentru recunoașterea sa internațională, pentru a asigura accesul la justiție, tragerea la răspundere și posibilitatea urmăririi penale de către instanțele internaționale; să sprijine definiția dată de Grupul de lucru al ONU privind discriminarea împotriva femeilor și fetelor, conform căreia apartheidul de gen reprezintă acte comise în cadrul unui regim instituționalizat de discriminare și dominare bazate pe gen;

(i) să asigure schimbul de bune practici, inclusiv prin formare judiciară, în ceea ce privește impactul psihologic, mental, fizic, coercitiv și financiar al violenței de gen; să se angajeze în favoarea integrării perspectivei de gen în procesul de luare a deciziilor în cadrul sistemului de justiție și să încurajeze această integrare; să încurajeze posibilitatea de a pune la dispoziția victimelor, la cerere, avocate; să promoveze o formare care să

ținând seama de dimensiunea de gen și să fie centrată pe victime pentru funcționarii care intră în contact cu victimele în exercițiul funcțiilor lor, inclusiv pentru ofițerii de poliție, procurori și judecători, pentru a preveni victimizarea secundară, pentru a combate stereotipurile de gen și prejudecățile și pentru a garanta un tratament respectuos, nediscriminatoriu și care să țină seama de traumele victimelor;

(j) să sublinieze că este important să se garanteze că femeile și fetele dispun de informații accesibile, cuprinzătoare și coerente cu privire la drepturile, sprijinul și protecția lor, în fiecare etapă a procesului judiciar, în special în cazurile de violență împotriva femeilor sau de violență domestică, inclusiv prin inițiative de sensibilizare; să sublinieze că trebuie sprijinite programele de capacitare juridică la nivel local care ajută femeile și fetele să înțeleagă și să își exercite drepturile; să încurajeze instituirea unor servicii de sprijin generale și specializate pentru victimele infracțiunilor, și să asigure coordonarea eficace a acestora și metode de sesizare; să sublinieze rolul esențial pe care aceste servicii îl joacă în informarea victimelor cu privire la drepturile lor și în facilitarea accesului acestora la justiție; să se asigure că informațiile furnizate victimelor sunt ușor de accesat și disponibile într-un limbaj ușor de înțeles; să promoveze existența și utilizarea liniilor telefonice de asistență pentru victime și să se asigure că acestea sunt disponibile prin diverse canale, inclusiv prin telefon și prin tehnologiile informației și comunicațiilor; să admită că accesul limitat la tehnologiile informației și comunicațiilor în multe țări din întreaga lume împiedică valorificarea deplină a potențialului femeilor și fetelor;

(k) să se angajeze să asigure accesul victimelor la asistență juridică încă de la începutul procedurilor civile sau penale și să promoveze această abordare la nivel mondial, împreună cu partenerii internaționali; să solicite includerea unei perspective de gen în toate politicile, legislațiile, procedurile, programele și practicile pentru a combate obstacolele specifice cu care se confruntă femeile și fetele, inclusiv cunoașterea limitată a drepturilor, atitudinile discriminatorii și stereotipurile de gen din cadrul sistemelor de justiție, precum și disponibilitatea insuficientă a serviciilor specializate, în special în zonele rurale și îndepărtate; să promoveze practica de a evalua dreptul femeilor și fetelor la asistență judiciară exclusiv pe baza propriilor mijloace financiare, indiferent de veniturile soților, partenerilor sau familiilor lor, ceea ce este relevant în special pentru cazurile de violență de gen; să sublinieze importanța datelor defalcate pe sexe privind accesul la justiție, soluționarea cauzelor, utilizarea asistenței juridice și obstacolele, pentru a sprijini elaborarea de politici bazate pe date concrete;

(l) să promoveze rolul de lider al femeilor, participarea egală și

reprezentarea sporită a femeilor în cadrul sistemului judiciar și al organelor sale de conducere și să ia măsuri active în vederea promovării accesului larg al femeilor care aparțin minorităților și grupurilor marginalizate la profesiile juridice, în vederea eliminării barierelor structurale din cadrul sistemului de justiție și a promovării unui sistem judiciar echitabil și reprezentativ, asigurând astfel egalitatea de șanse;

(m) să promoveze și să susțină acțiuni și măsuri concrete pentru a asigura participarea și asumarea rolului de lider al femeilor în procesul decizional din viața publică, inclusiv în domeniul politicii externe, al apărării și al securității, precum și în prevenirea, gestionarea și soluționarea conflictelor și a crizelor; să sublinieze că trebuie adoptată o metodologie comună de monitorizare a colectării datelor privind participarea femeilor în aceste sectoare;

(n) să sprijine și să promoveze activ recomandarea generală nr. 40 a Comitetului pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor din 2024 privind reprezentarea egală și incluzivă a femeilor în sistemele decizionale, definită ca paritate 50/50 între femei și bărbați în toată diversitatea lor în ceea ce privește accesul egal la sistemele decizionale și competențe egale în cadrul acestora;

(o) să încurajeze participarea semnificativă a femeilor la toate nivelurile de luare a deciziilor în domeniul politicii externe, de securitate și de apărare, precum și în soluționarea conflictelor, atât în UE, cât și la nivel mondial;

(p) să ia măsuri pentru a pune în aplicare urgent și pe deplin angajamentele existente privind egalitatea de gen și capacitarea femeilor, asigurând protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale femeilor, în condiții de egalitate, fără discriminare, inclusiv prin instituții publice puternice și politici care să garanteze egalitatea de șanse, pentru a promova participarea lor efectivă și deplină la viața publică, facilitând astfel implicarea lor în procesele decizionale; să condamne discursul de incitare la ură din mediul online îndreptat împotriva femeilor și impactul său asupra participării lor la viața publică, și să sprijine programe de educație în domeniul mass-mediei și de securitate digitală pentru femei și fete;

(q) să sublinieze că capacitarea femeilor și a organizațiilor pentru drepturile femeilor, precum și sprijinirea participării femeilor la politica externă și la procesul decizional în materie de conflicte favorizează obținerea de rezultate mai bune pentru comunități, accesul la justiție și o pace mai durabilă; să condamne clar recentele reduceri de finanțare acordate organizațiilor de femei, organizațiilor pentru drepturile femeilor și organizațiilor societății civile care luptă împotriva violenței de gen și care încurajează femeile să aibă acces la justiție; să asigure, de

asemenea, finanțare sustenabilă și protecție juridică pentru organizațiile feministe și LGBTIQ+, în special pentru grupurile de la nivel local, afectate de reducerea spațiului civic și de legislația restrictivă care vizează organizațiile neguvernamentale;

(r) să apere mandatul Comisiei ONU pentru statutul femeilor în lumina eforturilor depuse de Statele Unite și de țările care împărtășesc aceleași idei pentru a slăbi prioritățile convenite în materie de egalitate de gen și să își exprime îngrijorarea cu privire la faptul că o astfel de presiune politică, combinată cu reducerea finanțării programelor privind egalitatea de gen, riscă să submineze eficacitatea și credibilitatea Comisiei pentru statutul femeilor; să intensifice finanțarea ajutorului pentru dezvoltare pentru a compensa deficitul creat în urma reducerii activității Agenției Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională; să își reafirme sprijinul deplin pentru activitatea desfășurată de ONU Femei, care este un actor central în sistemul ONU de promovare a drepturilor femeilor în întreaga lor diversitate și în reunirea tuturor părților interesate relevante pentru a produce schimbări la nivel de politici și a coordona acțiunile în domeniu; să îndemne toate statele membre ale ONU, să asigure, împreună cu UE, finanțarea adecvată a ONU Femei; să se angajeze să finanțeze în mod adecvat egalitatea de gen și drepturile femeilor, inclusiv SRHR;

(s) să aplice principiul egalității de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget în toate domeniile de politică ale UE, inclusiv în acțiunea externă; să sublinieze că este necesar ca statele să aloce fonduri adecvate, suficiente și previzibile pentru asistență judiciară și servicii de sprijin care iau în considerare dimensiunea de gen, în special pentru supraviețuitoarele violenței de gen, precum și să asigure un acces suficient la despăgubiri, având în vedere că barierele actuale afectează în mod disproporționat accesul femeilor la justiție; să sublinieze că este important să se facă față obstacolelor practice, regionale și legate de accesibilitate care împiedică accesul femeilor și al grupurilor vulnerabile la justiție, în special în regiunile rurale, îndepărtate și defavorizate din punct de vedere economic; să sublinieze dificultățile specifice cu care se confruntă femeile cu dizabilități, femeile în vârstă și părinții unici susținători ai familiei monoparentale, inclusiv obstacolele legate de accesibilitatea fizică și lipsa unor servicii de sprijin adaptate; să recunoască că asistența juridică este adesea subfinanțată sau subevaluată în mod cronic, creând încă un obstacol pentru femeile aflate în situații de criză care doresc să aibă acces la justiție, ceea ce afectează în mod disproporționat femeile aflate în situații socioeconomice defavorizate și pe cele mai vulnerabile în ceea ce privește accesul la justiție atunci când le sunt încălcate drepturile;

(t) să reafirme angajamentul UE de a combate și de a pune capăt impunității pentru violența bazată pe gen, inclusiv violența sexuală; să pledeze pentru eliminarea impunității pentru toate formele de violență de gen, inclusiv violența domestică, violența sexuală, traficul de persoane și practicile dăunătoare; să accelereze punerea în aplicare a angajamentelor internaționale de a preveni și de a combate în continuare toate formele de violență împotriva femeilor și fetelor, atât în sfera publică, cât și în cea privată, inclusiv violul, mutilarea genitală a femeilor, căsătoria forțată, așa-numitele practici de conversie, partajarea fără consimțământ de materiale intime sau manipulate, deepfake-urile și conținutul generat de IA, urmărirea cibernetică, hărțuirea online, exhibiționismul cibernetic, incitarea la violență sau ură pe internet, discursurile instigatoare la ură și infracțiunile motivate de ură; să sublinieze că este important să se riposteze la amenințarea pe care o reprezintă tehnologia manipulată de IA și să pledeze, la nivelul UE și la nivel internațional, pentru acțiuni mai ferme împotriva violenței online, ambele afectând în mod disproporționat femeile și împiedicând participarea lor deplină la viața publică; să îndemne platformele online foarte mari și motoarele de căutare online foarte mari să permită controlul public al evaluărilor lor anuale ale riscurilor și al măsurilor de atenuare legate de violența de gen, astfel încât cercetarea și soluțiile să poată fi îmbunătățite;

(u) să sublinieze că lipsa sau refuzul accesului la SRHR, inclusiv la servicii de avort legale și în condiții de siguranță, constituie o formă de violență de gen și o încălcare a drepturilor fundamentale și ale omului; să solicite să se depună eforturi pentru a asigura accesul larg și echitabil la SRHR la nivel mondial și să reafirme că accesul la avort legal și în condiții de siguranță este o componentă fundamentală a SRHR ale femeilor și este esențial pentru autonomia lor corporală; să solicite accesul în condiții de siguranță la avort, contracepție și îngrijire maternă pentru toți, în special la contracepția de urgență, testarea infecțiilor cu transmitere sexuală și profilaxia postexpunere; să asigure accesul femeilor tinere și al persoanelor LGBTIQ+ la servicii de sănătate mintală care iau în considerare dimensiunea de gen, recunoscând că sănătatea mintală este vitală pentru participare și egalitate;

(v) să se asigure că politicile externe ale UE promovează în mod activ accesul la SRHR ca parte a realizării obiectivelor de dezvoltare durabilă;

(w) să reafirme că violul rămâne una dintre cele mai răspândite încălcări ale drepturilor omului la nivel mondial; să sublinieze că este important să se adopte o legislație privind violul bazată pe conceptul de consimțământ ca element esențial al unei abordări cuprinzătoare a combaterii violenței sexuale împotriva femeilor

și a fetelor; să pledeze pentru o definiție bazată pe consimțământ a violului ca standard universal la nivel mondial, cu scopul de a consolida protecția juridică și de a garanta că violența sexuală este definită mai degrabă de lipsa consimțământului decât de simpla utilizare a violenței, constrângerii sau amenințării; să promoveze conceptul conform căruia tăcerea victimelor și lipsa rezistenței din partea acestora nu constituie consimțământ; să sublinieze că nici consimțământul anterior, nici existența unei relații nu implică un consimțământ continuu sau viitor pentru orice acte sexuale; să invite, în acest sens, toate țările să introducă o definiție a violului bazată pe consimțământ și să garanteze accesul supraviețuitoarelor la justiție;

(x) să condamne în termenii cei mai fermi recurgerea la viol și la alte forme de violență sexuală ca armă de război și să reamintească că aceste acte constituie crime de război sau crime împotriva umanității în temeiul dreptului internațional; să depună eforturi active pentru a asigura urmărirea penală și tragerea la răspundere pentru aceste tipuri de infracțiuni la nivel internațional, inclusiv prin aplicarea regimului mondial de sancțiuni al UE în materie de drepturi ale omului; să consolideze sprijinul pentru eforturile internaționale de documentare a acestor crime în conflictele aflate în desfășurare și pentru măsurile de prevenire; să solicite, de asemenea, sprijinul activ pentru toate inițiativele care vizează tragerea la răspundere a autorilor și accesul la justiție pentru supraviețuitoarele violului ca armă de război, recunoscând că, în conformitate cu Regulamentul 1820 (2008) al Consiliului de Securitate al ONU, violul și alte forme de violență sexuală constituie crime de război, crime împotriva umanității sau acte care contribuie la genocid; să promoveze cooperarea strânsă dintre Eurojust și Curtea Penală Internațională (CPI) în ceea ce privește documentarea violurilor, a abuzurilor și a altor forme de violență sexuală comise în timpul războiului din Ucraina și să solicite UE, Eurojust și CPI să consolideze în continuare eforturile coordonate de documentare, care țin seama de traume și sunt centrate pe victime, precum și să creeze cadre de cooperare la nivel mondial pentru alte zone de conflict, pentru a se asigura că victimele sunt identificate, protejate și pot avea acces la justiție;

(y) să sublinieze că este important ca femeile trans să fie recunoscute ca femei, menționând că includerea lor este esențială pentru eficacitatea oricărei politici în materie de egalitate de gen și de combatere a violenței; să solicite ca femeile trans să fie recunoscute și să li se acorde accesul egal la servicii de protecție și de sprijin;

(z) să invite toate țările care nu au ratificat încă Convenția de la Istanbul să facă acest lucru și să promoveze adoptarea la nivel mondial a standardelor sale cuprinzătoare pentru combaterea

violenței împotriva femeilor și a violenței domestice;

(aa) să solicite guvernelor și organismelor internaționale să abordeze riscurile specifice cu care se confruntă femeile și fetele în legătură cu violența în centrele de primire și îmbunătățirea procedurilor de evaluare a vârstei;

(ab) să pledeze pentru dreptul fetelor la o educație incluzivă, echitabilă și de calitate, ca factor esențial al capacitării și al realizării egalității de gen, oferindu-le cunoștințele, competențele, oportunitățile și capacitățile esențiale pentru întreaga lor viață, care să le permită să își revendice drepturile, să aibă acces la justiție, să participe pe deplin la viața publică și să combată violența de gen; să sublinieze că este important să se promoveze emanciparea femeilor prin intermediul unei educații, formări și învățări pe tot parcursul vieții incluzive, echitabile și de calitate, care au o importanță vitală în combaterea stereotipurilor, atitudinilor și prejudecăților de gen în toate dimensiunile lor, precum și a inegalităților persistente; să reamintească că este important să se prevină violența de gen prin campanii adecvate și alte acțiuni, inclusiv prin creșterea nivelului de alfabetizare digitală, precum și printr-o educație relevantă și specifică privind relațiile și sexualitatea, adaptată vârstei, pentru a spori cunoștințele despre integritatea corporală; să sublinieze că este necesară o înțelegere mai aprofundată a mișcărilor ostile drepturilor și egalității de gen, inclusiv a dezinformării pe criterii de gen, a fenomenului de celibat involuntar („incel”) și a misoginiei și, în special, a formei lor de manifestare în mediul online, cunoscută sub denumirea de „manosferă”; să pledeze pentru politici mai active pentru a contracara aceste fenomene și discursurile lor;

(ac) să sublinieze că războiul și conflictele au un impact disproporționat și devastator asupra femeilor și să pledeze pentru pace și negocieri incluzive la nivel mondial ca mijloace esențiale pentru a pune capăt conflictelor și violenței cu care se confruntă femeile și fetele în aceste contexte; să recunoască munca remarcabilă depusă de femeile care participă la misiunile de menținere a păcii ale ONU în zonele de conflict; să sublinieze că drepturile femeilor și egalitatea de gen sunt esențiale pentru statul de drept și pentru democrații reziliente și incluzive; să sublinieze, cu îngrijorare, că milioane de femei și fete, în special în contexte de conflict și de strămutare, continuă să se confrunte cu forme de discriminare și de violență și cu negarea demnității și a capacității lor de acțiune;

(ad) să angajeze UE într-o politică externă, de dezvoltare și de securitate, care să fie incluzivă și intersecțională, acordând prioritate nevoilor femeilor și apărătorilor drepturilor omului pentru persoanele LGBTIQ+;

(ae) să sublinieze că femicidul, definit ca uciderea femeilor și fetelor pe motive de gen, constituie una dintre cele mai extreme forme de violență de gen și reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale universale; să condamne ferm lipsa unei definiții armonizate a acestei infracțiuni și inconsecvențele persistente în colectarea datelor și raportarea privind aceasta, care împiedică grav prevenirea eficace și elaborarea de politici bazate pe date concrete; să solicite ca această infracțiune să fie recunoscută la nivel mondial și să se depună eforturi la nivel mondial pentru a elimina femicidul;

2. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta recomandare Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei/Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și, spre informare, reprezentantei speciale a UE pentru drepturile omului.